

žajcho: „To nej ten głoſſ jadnog złoweka, to jo Božy głoſſ; pſcheto ten pratkaj namožajcho moju hutſchobu ſnajſch; te ſłowa ſu powedane wot jadnogo, lenž hutſchoby a nery huſgoinujo.“ We drugem zaſu bu niži žiwne tſchojene ta ſrédnoſcž, lenž humožene a wjaſele pſchijaſe. To žiwnejſche hulizeje, lenž ja we nastupanju togo ſlyſchal ſom, beſcho dere to, zož jadnej žejſze, ſ ménom Honeywudowa, ſe jo ſtalo. Taſama beſcho grimajuze pratkare ſlyſchala. Zeje duch wotzuſche a wona zujaſcho tu ſchěžu ſwojich grěchow. Ale wona namožajcho troſchta namakaſch. Huſchej zaſeſchich lět dlujko ſe wona dla nich ſtaraſcho a jej bu taſ ſchěžko, až wona tomu ſazwiblowanju bliſko pſchize. Žedna ſchtrizka teje nazeje na gnadu ju neroſwjajeſeli. Žaden žej, aſo pobožny duchowny ſ nej pſchize a jej hobweſczi, až Kriftus Jeſus možo ſbožnych žyniſch kuždy zaſ tych, lenž pſcheſ uogo ſ Bogu pſchidu, ga popadnu wona huſchpurny, ſchanki glažſ, lenž rožno pſchi nej na bliže ſtojaſcho, a jen doſoj chyſcheza, huwola wona: „Ja ſom ſgubjona taſ weſcze, aſ tudy ten glažſ do towsynt kuſow ſe roſbijo.“ A lej! ten glažſ ſe neroſbi, nekrydmu rafa ſmugi. Tog ſe wona taſ požiwaſcho, až ned weraſcho, až to jo Božy palž žyniſ. Wona wotwori ſe Božem ſłowu a ſłodki mēr bežaſcho do jeje hutſchoby. — Ja hulizuju taſe tſchojene, aſo nězo rědkego, zož ſe zeſto neſtano; glich ma Bog ſchuderſkano ſwoje drogi a ſrédnoſcži. Won možo tym ſwojim ten mēr daſch, a nedejalo jim niž dožyniſch, ga bužo won lubej žiwny hugbaſch, aſo až jogo hobtužone žiſchi nedejali ſ wotpozynku pſchiſch.

Pſchidajſcho mē, ab ja hyſchczi chylku powedaſ wot togo wjaſela, lenž ſ tož wodawaſa naſtano. Ja powedam ſ mojeg naſgojena. Wony gluzny žej, na kotremž ja mojeg humožnika namakaſch, to beſcho mē taſi žej, aſ ja jen žedne ſabyſch nebudu. Aſo neſnate gole ſejzech ja a ſluchach tomu pratkowanju. Ga ſahuſtyſchach ja te ſłowa: „Hobroſchcžo ſe ku mīo, ſchyſnog ſwēta konze, ga bužoſcho wy ſbožne!“ To ſłowo pſchijaſe mē ſ tej ſchizy Kriftuſa. Ja mogu hopenaniſch, až mojo wjaſele, ſatrež na tom dnu mējach, ſ hopenanju nejjo. Ja by wjaſela dla mogal ſkokaſch. Taſ młogi žej jo mē wot tog zaſa ſe miniſ a taſ młoge wjaſele tog ducha ſom hyſchczi naſgoniſ, ale žedne wēzej nejſom taſe hochłozeje mē aſo tenzaſ. Scho druge, zož ſe na tom dnu dalej ſtalo jo, to ſom ſabyſ. Ja